

शुक्रवार

तुझिया वियोगे जीवत्व आले । शरीर योगे बहु दुःख
झाले । अज्ञान दारिद्र्य माझे सरेना । तुजवीण रामा
मज कंठवेना ।।१।। परतंत्र जीणें कंटूं किती रे ।

उदास माझ्या मनिं वाटतें रे । लल्लाटरेखा तरि
 पालटेना । तुज. । 12 । । जडली उपाधी अभिमान
 साधी । विवेक नाही बहुसाल बाधी । तुझिया वियोगे
 पळही गमेना । तुज. । 13 । । विश्रांति नाही अभिमान
 देही । कुळाभिमानें पडलों प्रवाही । स्वहीत माझे
 हातां दिसेना । तुज. । 14 । । संसार संगें बहु पीडलो
 रे । कारुण्यसिंधु मज सोडवी रे । कृपाकटाक्षे
 सांभाळि दीना । तुज. । 15 । । विषयी जनानें मज
 लाजवीले । प्रपंचसंगे आयुष्य गेलें । समयीं बहु क्रोध
 शांती घडेना तुज. । 16 । । सुदृढ झाली देहबुद्धि देही ।
 वैराग्य कांही होणार नाही । अपूर्ण कार्मीं मन हे
 विटेना । तुज. । 17 । । निरूपणीं हे सद्वृत्ति होते ।

स्थलत्याग होतां सवेचि जाते । काय करुं रे क्रिया
 घडेना । तुज. ।। 8 ।। जय जय दयाळा त्रैलोक्यपाळा ।
 भवसिंधुहारी मज तारि हेळां । स्वामीवियोगे पळही
 गमेना । तुज ।। 9 ।। आम्हां अनाथा तूं एक दाता ।
 संसारचिंता चुकवी समर्था । दासा मनीं आठव
 वीसरेना । तुज... ।। 10 ।। जय जय रघुवीर समर्थ ।।